

EL TRANSPORT SOSTENIBLE EN L'ÀMBIT EDUCATIU

Aproximadament un milió i dues-centes mil persones es troben matriculades en algun centre educatiu durant aquest curs 2017-2018. El camí que els estudiants recorrem cada setmana de dilluns a divendres pot variar molt segons la zona que residim, la distància que separi la nostra residència del centre educatiu etc. Però és responsabilitat de cada un de nosaltres fer que aquest recorregut sigui el màxim de sostenible possible. Com ens podem proposar de fer-ho?

Hi ha situacions que no donen lloc a dubte. Si tenim el centre educatiu situat en una població diferent a la que habitem, el més habitual serà arribar-hi mitjançant l'autobús escolar. De la mateixa manera, si l'escola es troba relativament a prop de casa nostra, el més sensat serà arribar-s'hi a peu. Ara bé, la majoria de casos no són d'aquest tipus. En moltes ocasions els residents de poblacions mitjanes o viles es troben que el centre escolar es troba massa lluny com per anar-hi caminant, però evidentment, no hi ha cap mitjà de transport exclusivament escolar que cobreixi el traçat que els interessa. Per tant, la opció que prenen els pares dels estudiants, i un cop arribada la majoria d'edat els estudiants mateixos, és agafar el cotxe. Penso que un dels factors que condiciona aquesta tria és la poca reivindicació que es fa del transport públic a fora dels grans nuclis urbans. En els llocs on el trànsit és tolerable no es familiaritza a la gent amb els mitjans de transport públic, ni se'ls consciència tant de les avantatges que el seu ús proporciona. En la meua opinió aquesta tendència és ben fàcil de canviar. N'hi ha prou en entrar en contacte amb el bus interurbà, mitjà molt freqüent, des de ben petits, per tal de reduir l'estigmatització i els prejudicis que les persones ens formem sobre el transport públic a mesura que creixem. Què si és lent, què si és poc pràctic... això pot ser cert en alguns casos, però no té perquè continuar essent-ho indefinidament. A mesura que augmenta l'ús dels transports públics també ho fa el pressupost que s'hi destina, cosa que deriva en una millora d'infraestructures i per tant en un servei de més qualitat.

Si encara no estem convençuts però, sempre tenim l'opció de la bicicleta, a la qual opten molts adolescents. Prenent com a referent els països més sostenibles, fer dels trajectes en bicicleta una costum té efectes molt positius en el medi ambient, i precisament imitant aquests països, es va produir ja fa uns anys l'arribada del carril bici, que facilita la circulació d'aquests vehicles per la ciutat. De totes maneres, aquesta no és compatible per a tots als casos, especialment per als

estudiants més joves, els quals encara no compten amb prou autonomia per a fer un desplaçament d'aquest tipus tot sols.

Per aquests motius, reafirmo la proposta del transport públic com a mètode de transport escolar, esperant que la tendència s'allargui més enllà de l'etapa acadèmica i s'instal·li en les nostres vides.